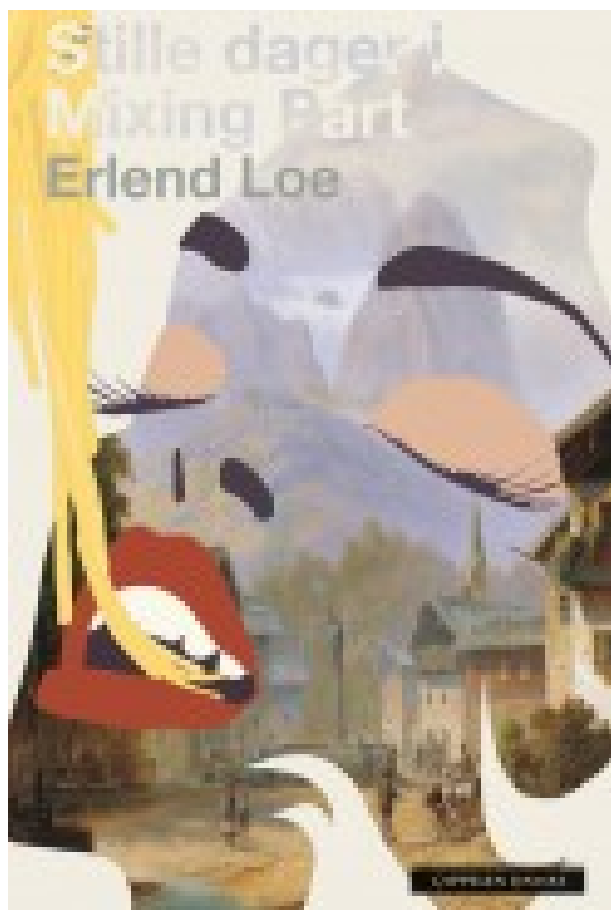

Stille dager i Mixing Part

Forfatter:	Erlend Loe
Forlag:	Cappelen Damm
Sprak:	Bokmål
Antall sider:	208
ISBN/EAN:	9788202308452
Kategori:	Romaner
Utgivelsesar:	2009

[Stille dager i Mixing Part.pdf](#)

[Stille dager i Mixing Part.epub](#)

Hjelp, vi må på ferie til Europa

Erlend Loe befester sin stilling som en av Norges aller morsomste forfattere i en roman om en familie som er i ferd med å bryte helt sammen.

Av Leif Bull

I Erlend Loes nye roman *Stille dager i Mixing Part* følger vekteparet Bror og Nina Telemann og deres tre barn på sommerferie til Garmisch-Partenkirchen. Nina er norsklærer på gymnaset, og elsker alt som ertysk. Bror er dramaturg på Nationaltheatret: «Drømmer om en dag å skrive teaterselv. Et helvetes godt samtidsstykke. Som setter det hele på plass.» Ikke så glad i alt det tyske, derimot veldig glad i uttrykket «nazismens vugge», til Ninas store irritasjon. De er generelt ikke særlig samkjørte, og som ferie er denne turen stort sett ganske stusslig.

Teater i Garmisch-Partenkirchen

Bror – eller Telemann, som Nina kaller ham – gidder som regel ikke å være med på ferieaktiviteter av noe slag,

og ernest opptatt av teater. Eller altså: Han har som sagt veldig lyst til å tateaterverdenen med storm, men får aldri skrevet noe mer enn et par stikkord herog der. (For alle som noen gang har ruget på en naiv-glamorøs kunstnerdrøm, erdet mye å gremme seg over i denne boken.) Han grubler mye, og når Nina spør hamhva han tenker på, er svaret alltid «teater», men like ofte og vel så det tenkerhan mer eller mindre skitne tanker om Nigella Lawson, britisk TV-kokk ogsex-symbol. Når han en sjelden gang prøver å få noe på papiret, sniker hun seggjerne inn der også.

Hans virkelige dramatiske talent, om man kan kalledet dét, dreier seg om å bringe teatrets konvensjoner inn i familie- og selskapslivet. Gjøre det skikkelig ubehagelig, akkurat som på teater: lyve pådramatisk vis eller si brutalt ærlige ting. Som om det å leve i et Ibsenstykkeer noe å trakte etter. Det går etter hvert på ekteskapet løs, og TelemannsNigella-rapsodier glir fra det frustrert kåte til noe mer desperat ogforstyrrende.

Kommunikasjonsproblemer

Den rare tittelen kommer frabegynnelsen av romanen, en e-postutveksling mellom Nina og herr og fru Bader, eierne av huset de leier i Garmisch-Partenkirchen. Ekteparet Bader kan ikkeengelsk, og bruker derfor et oversettelsesprogram som skaper et særs krongletepidgin-engelsk: Slik blir Garmisch-Partenkirchen til Mixing PartChurches. Alle husker vel bankebrettet fra Naiv. Super, og dette erabsolutt et beslektet grep, noe særpreget Loesk, for å si det sånn. Det som vedførste øyekast er en sjarmerende liten tulleting, innkapsler en stor del avromanens tematikk: manglende kommunikasjon, manglende forståelse. Nina må stortsett gjette seg til hva Telemann tenker. Telemann, som ikke skjønner et ordtysk, må bruke Nina som tolk, og hun legger gjerne ord i munnen på ham for åunngå pinlige situasjoner av den typen han er så glad i.

Morsomdialog

Romanens fortolkningsproblematikk gjør seg også gjeldende somlitterær form. Det meste av teksten er dialog, uten at det alltid er innlysendehvem det er som snakker, men det hele er utført med stø hånd. Leserens glimtviseforvirring er alltid et resultat av bevisste grep, aldri av slurvetefortellerteknikk.

Den likefremme stemmen vi kjenner godt fra tidligerebøker, er her også denne gang, men den avbrytes til tider av Proust-langeordstrømmer à la Fakta om Finland når Nigella-drømmeriene tar overhånd, og humoren kan til tider være brutal. Det er noe lekent bedragerisk over måtenLoe kan sjarmere deg i senk på, for så kort og kontant å minne deg på at duleser om en familie som er i ferd med å bryte helt sammen. Litt som å bli snyttfra gård og grunn i poker av Odd Børretzen, men i positiv forstand, hvis det går an å forestille seg noe slikt.

Med Stille dager i MixingPart befester Erlend Loe sin stilling som en av Norges aller morsomsteforfattere. Samtidig demonstrerer han en total kontroll over sine virkemidler, og en fintfølende omgang med et underliggende alvor, som gir denne lille romanen helt egen formfullendthet.

Diktanalyse og tolkning av "Fattern elska rødvin" av Arild Nyquist. I denne tolkningen og analysen kan du lese om diktet i forhold til Arild Nyquists forfatterskap. Furueth, Sissel; Thon Holljen, Jahn; Vassenden, Eirik. 2010. Kritiske portretter.

Litterære tidsskrifter etter 1880. Tapir Akademisk Forlag.

310 sider.